

ja näita mulle ommad osjad ette, et sa minno aejust ühtegi liggi ei wöötta, sest sa olled sest tunnist sadik minno leiwast lahti; agga Hans jaääb minno jure, sest ta on õige mees ja tahatis sedda sünd omma peale wöötta, mis ta foggoni ei olle teinud." Nenda läks harras kahhe poissiga Jürri sambri, ja leidis temma fastist mõnda fastist osja mis ta enne olli Hanso süüks aionud. Harras laskis sedda ärra wöötta, mis temma olli ja ütles veel viimaks: „Sinna tigge süssane! kaua aega olled ja minno majas furja teinud, nüüd fasti silma pilk siit ärra, ja ärra to ial omma jalgo minno lāwve peale. Sa olleksit sure kohto nuhtlusse wäärt, agga ma fingen sulle sinno terve nahha!" Ja nenda panni Jürri minnema, sedda möda, kuida temma Hanso peale olli kohhut enne moistnud.

Waatke sõbrod! kui meis üllemid ja wannemid ei olleks, kuida olleks luggo siis meie omma al? Ma ja kohtowannemad walvarad allati meie õiguse, meie au ja warra ülle, mis meie omma suggo ilma ormuta meie käest rissuks, kui nad omma nahka ei tabhaks hoida. Uks, menna armastus ja halle südda omma liggimesse wästo, on

mõnnel hopis tundmitta aesi ja ei holi teise ihuust eggia hingest, kui temma agga omma kassjo saab. Sattub temma teisega kohto alla, siis on nisuggune kohhe walmis, melehead pakkuma, ja tulleb, kui Judas, allandliffult omma munanfindoga enne jubba kohtomeistjat melitama, et ifla õigus temma pole jäaks.

1. **Ello-Öppetus.**

Kuled sinna kussagil ueso ja ello-wiide ülle naertawad, seält joosje sinna ni rutto ärra, kui ial jõuad, kui peärsis tullukenne lahti, et sa ärra ei pölle. Ja kui sa umbest ärra ei pölle, jaääb ommeti suiso hais sinno jure.

2. Mosesse ajal said tubhanded surmatud, et fuld-wassikast summardasid. — Meie aial ella-wad ja toitwad ennaist mitto tubhat sellega et fuld-wassikast summardawad.

3. Ärra moista kohhut, siis ei moisteta fa sinno peale kohhut. Kui sa näad, et ühhel innimes sel ello-wiisi polest on wigga, siis ärra mötle mitte, et temma ühtegi ei sõlba, sest üksli ei oll täielik ma-ilma peäl; iesegi väissel on plekkid peäl, ja on siiski feige ma-ilma walguš.